

Sygn. akt IV U 674/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2015r. w S.

odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 25 kwietnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo J. B. do emerytury od 1 kwietnia 2014r.

Sygn. akt: IV U 674/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 12 czerwca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. B. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 2 listopada 1973r. do 31 grudnia 1979r., co stanowi 6 lat, 1 miesiąc i 29 dni. Okoliczność tę organ rentowy ustalił na podstawie przedłożonego przez ubezpieczonego świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 16 marca 2011r. Nadto organ rentowy wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył dalszego okresu pracy ubezpieczonego w powyższym Przedsiębiorstwie ,tj. od 1 stycznia 1980r. do 31 marca 1999r. z uwagi na brak świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach w tym okresie (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 16 marca 2011r. i decyzja z 12 czerwca 2012r. k.9 i 33 akt emerytalnych za wnioskiem z 3 lutego 2012r.). Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Sprawa toczyła się pod sygnaturą akt IV U 645/12 i zakończyła się postanowieniem z 19 marca 2013r. o umorzeniu postępowania. Postanowienie to zapadło na skutek cofnięcia odwołania przez ubezpieczonego (postanowienie o umorzeniu postępowania z 19 marca 2013r. k.30 akt IV U 645/12 SO w Siedlcach).

W dniu 17 kwietnia 2014r. wpłynął do organu rentowego nowy wniosek J. B. o emeryturę, w którym wniósł o ponowne rozpoznanie jego uprawnień do emerytury wskazując na orzeczenie Sądu Najwyższego w sprawie I UK 195/07 dotyczącej zaliczenia do okresu pracy w szczególnych warunkach okresu pracy na stanowisku kierowniczym związanym z wykonywaniem dozoru inżyniersko-technicznego (wniosek o emeryturę z 17 kwietnia 2014r. - w aktach organu rentowego). Decyzją z 25 kwietnia 2014r., powołując się na przepis art.114 ust.1 ustawy emerytalnej organ rentowy odmówił ponownego ustalenia prawa do emerytury wcześniej. W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy wskazał, że decyzja z 12 czerwca 2012r. odmawiająca ubezpieczonemu prawa do emerytury jest prawomocna, a zgłaszając ponowny wniosek o emeryturę ubezpieczony nie przedłożył nowych dowodów, które miałyby wpływ na prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach (decyzja z 25 kwietnia 2014r. k.11 akt emerytalnych za wnioskiem z 17 kwietnia 2014r.).

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. B. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że wyroki Sądu Najwyższego wydane w sprawach dotyczących emerytury w szczególnych warunkach osób zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych nakazują ponowne rozpoznanie jego sprawy i zaliczenie do okresu pracy w szczególnych warunkach okresu pracy na stanowisku kierownika budowy od 1 stycznia 1980r. do 31 marca 1992r. (odwołanie k.1-2). W toku postępowania ubezpieczony przedstawił nowy dowód w postaci świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 23 września 2014r., z którego wynika, że w okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) trwającym od 2 listopada 1973r. do 31 marca 1992r. ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach, początkowo na stanowisku majstra, a następnie od 1 stycznia 1980r. na stanowisku kierownika budowy (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 23 września 2014r. k.17 akt emerytalnych za wnioskiem z 17 kwietnia 2014r. i kopia tego świadectwa na k.18 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.9 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. B. w dniu 10 czerwca 2011r. ukończył 60-ty rok życia. Do 1 stycznia 1999r. ubezpieczony legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 32 lat, 10 miesięcy i 19 dni (świadectwo pracy z 16 marca 2011r. wystawione przez (...) SA w W. i świadectwo pracy z 31 stycznia 2012r. wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w S. k.7 i 11 akt emerytalnych za wnioskiem z 3 lutego 2012r., zestawienie okresów zatrudnienia i ustalenia zawarte w decyzji z 12 czerwca 2012r. k.27 i 33 w/w akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) SA w W. od 1 kwietnia 1971r. do 31 marca 1992r. w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym w okresie od 26 października 1971r. do 31 października 1973r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. W okresie od 1 kwietnia 1971r. do 25 października 1971r. ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku elektromontera, a w okresie od 2 listopada 1973r. (po odbyciu służby wojskowej) do 31 grudnia 1979r. na stanowisku majstra. Następnie w okresie od 1 stycznia 1980r. do 31 marca 1992r., a zatem przez 12 lat i 3 miesiące ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku kierownika budowy, z tym że w okresie od 16 marca 1992r. do 31 marca 1992r., a zatem przez 16 dni korzystał z urlopu bezpłatnego (świadectwo pracy z 16 marca 2011r. k.7 akt emerytalnych za wnioskiem z 3 lutego 2012r.).

(...) Przedsiębiorstwo (...) w W. zajmowało się budową anten nadawczo-odbiorczych, radiolatarni, urządzeń kablowych zasilających, a także konserwacją i usuwaniem awarii tych urządzeń. Urządzenia te były budowane na terenie lotnisk, przy czym strategicznym klientem przedsiębiorstwa było L. O. w W.. Powyższe urządzenia służyły do monitorowania tras przelotu samolotów. Pracując na stanowisku kierownika budowy ubezpieczony pracował w terenie – na lotniskach, a do jego obowiązków należał nadzór nad pracownikami wykonującymi prace budowlane przy budowie powyższych urządzeń. Byli to pracownicy zatrudnieni na stanowisku monterów sieci instalacji kablowej, monterów anten, spawaczy. Na różnych etapach budowy prace odbywały się w wykopach, na poziomie zero i na wysokości. Ubezpieczony cały czas spędzał na terenie budowy, na bieżąco kontrolując jakość pracy pracowników, jej zgodność z projektem, normami technicznymi oraz zasadami bezpieczeństwa. Na jednej budowie podlegało

ubezpieczonemu od 6 do 10 pracowników, a równocześnie ubezpieczony mógł nadzorować nawet trzy budowy. Prace budowlane i prace przy usuwaniu awarii w/w urządzeń odbywały się przez cały rok, niezależnie od pogody. Z uwagi na rodzaj budowanych urządzeń zarówno pracownicy, jak i nadzorujący ich ubezpieczony byli narażeni podczas pracy na działanie promieniowania jonizującego oraz działanie pól elektromagnetycznych w zakresie od 0,1 do 30000 MHz w strefie zagrożenia. Jako kierownik budowy ubezpieczony rozliczał czas pracy pracowników do celu wypłaty wynagrodzenia. Najczęściej czynność tę wykonywał w domu, gdyż na terenie budowy nie było czasu, ani warunków do wykonania tej czynności (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach z 23 września 2014r. k.17 akt emerytalnych za wnioskiem z 17 kwietnia 2014r. i kopia tego świadectwa k.18 akt sprawy, zeznania świadka T. Z. k.31-31v - nagranie od minuty 20 do 28 oraz zeznania ubezpieczonego k.73v-74 – nagranie od minuty 4 do 17 i k.30v-31 – nagranie od minuty 5 do 17).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.25 akt emerytalnych za wnioskiem z 3 lutego 2012r.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. B. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż obok niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. w okresie od 2 listopada 1973r. do 31 grudnia 1979r. - kiedy zatrudniony był na stanowisku majstra, pracę w szczególnych warunkach wykonywał również w okresie 1 stycznia 1980r. do 31 marca 1992r., kiedy to pracował na stanowisku kierownika budowy. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego i dało podstawy do ustalenia, że we wskazanym okresie ,tj. od 1 stycznia 1980r. do 31 marca 1992r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując jako kierownik budowy pracę polegającą na sprawowaniu dozoru inżyniersko-technicznego nad wykonywaniem prac narażających na działanie promieniowania jonizującego oraz działanie pól elektromagnetycznych w zakresie od 0,1 do 30000 MHz w strefie zagrożenia. W tym miejscu wskazać należy na złożony przez ubezpieczonego nowy dowód w postaci sprostowanego świadectwa wykonywania prac w szczególnych

warunkach z 23 września 2014r. (na k.17 akt emerytalnych za wnioskiem z 17 kwietnia 2014r. i kopia na k.18 akt sprawy), z którego wynika, że nie tylko w okresie wcześniejszego zatrudnienia na stanowisku majstra (do 31 grudnia 1979r.), ale także w okresie zatrudnienia na stanowisku kierownika od 1 stycznia 1980r. ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach. Ten nowy dowód nakazywał merytoryczne rozpoznanie odwołania ubezpieczonego od zaskarżonej decyzji z 25 kwietnia 2014r., w której organ rentowy powołując się na przepis art.114 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu ponownego ustalenia prawa do emerytury i zmiany wcześniejszej decyzji z 12 czerwca 2012r. o odmowie prawa do tego świadczenia. Należy wskazać, że na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach ubezpieczony przedstawił również dowód z zeznań świadka w osobie T. Z. byłego pracownika (...) Przedsiębiorstwa (...), który tak jak ubezpieczony zatrudniony był na stanowisku kierownika budowy. Ze spójnych zeznań tego świadka oraz samego ubezpieczonego wynika, że powyższe Przedsiębiorstwo zajmowało się budową anten nadawczo-odbiorczych, radiolatarni, urządzeń kablowych zasilających oraz usuwaniem awarii tych urządzeń. Ubezpieczony jako kierownik budowy nadzorował prace budowlane wykonywane przez pracowników zatrudnionych na stanowisku monterów linii kablowych oraz telefonicznych linii napowietrznych, a także monterów anten, pracujących w warunkach narażających na działanie promieniowania jonizującego oraz działanie pól elektromagnetycznych w zakresie od 0,1 do 300000 MHz w strefie zagrożenia. Nadzór ubezpieczonego nad tymi pracownikami miał charakter stały, dotyczył jakości pracy - zgodności z normami technicznymi, ilości pracy, a także bezpieczeństwa pracy. Ubezpieczony jako kierownik stale przebywał w miejscu pracy podległych mu pracowników. Z racji wykonywanej funkcji ubezpieczony obok nadzoru nad pracownikami zobowiązany był również do rozliczania czasu pracy podległych pracowników, ale okoliczność ta nie podważa ustalenia co do pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach. Jak wynika z ustaleń Sądu wskazana czynność była immanentnie związana ze sprawowanym nadzorem, a ponadto miała marginalny wymiar w stosunku do ogółu obowiązków ubezpieczonego. Reasumując uznać należało, że praca wykonywana przez ubezpieczonego na stanowisku kierownika budowy w okresie od 1 stycznia 1980r. do 31 marca 1992r. była pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu wykazu A dział XIV poz.24 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W świetle powyższych rozważań nie ulega wątpliwości, że sprawowany przez ubezpieczonego dozór inżyniersko-techniczny dotyczył prac wymienionych w wykazie A załącznika do powyższego rozporządzenia ,tj. prac o których mowa w dziale VIII poz.20 i w dziale XIV poz.4.

Reasumując, po doliczeniu powyższego okresu zatrudnienia do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. B. przysługuje prawo do emerytury od 1 kwietnia 2014r. ,tj. od początku miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z nowym wnioskiem o emeryturę.